بسم الله الرحمن الرحیم

دا شعری ټولګه چې (وژاړم که وخاندم)ترعنون
لاندي ستاسو په لاس کې ده ما د دخپل پلار په کتابتون کې
وموندله او له ښاغلي لطیف یاد سره په مشوره مې په PDF
بڼه واړوله چې له ضایعه کیدو نه په امن کې شي.
یادونه: دکتاب ۵۲-۸۲-۸۳-۸۴-۸۵ مخونه
نشته

دکتاب پیژندنه

د کتاب نوم: وژاړم که وخاندم
لیکوال: غلام حضرت سمیسار
چاپکال:۱۳۶۴

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما معذرت ومنئ!

ګرانو لوستونکو د ټروند په خوږوماره شئ ما خپلې نیم ګړتیاوې ټولې په مخکنې کتاب هینه او مناجات کښې لیکلې وې خو بیدې کتاب دومره یا دآوری کوم چې انسان ډیر ضعیف مخلوق دی حتما د سهوې او خطا سره مخ کیږي نو که چیرې ز ما په ژبه ، الفاظو یا د شعر په سیلابونو کښې او یاد شعر په قافیه کې او یا ردیف کې او یا د شعرونو په میزان کښې کوم کمې تاسو ګران لوستونکی ګورئ نو ماته په ګوته کړئ ځکه زه دومره شاعریا عالم نه یم چې الفاظمې د صرف او د نحوی او یا د پښتو ادب په ټولو اصولو برابروي . دا هوډ نشی کیدی ولی د دری ژبې یو متل دی چې وائي : „از ریزه چه می خیزه ،، نو زه به څه یم او زما شعر به څه وي؟ خو مطلب دا چې زما معذرت ومنئ په درناوی

غلام حضرت سمیسار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر، شاعر
او
شعري رسالت

د شعر په هکله تراوسه پورې ډېر زيات تعريفونه شوي دي چې يو زوړ يونانۍ او عنعنوي تعريف يې داسې دی؛ « شعر هغه وينا يا کلام دی چې وزن او قافيه ولري» په پورتني تعريف کې وينو چې « وزن ، او ، قافيه» د شعر اصلي او اساسي توکي بلل شوي دي، خو اوس د ازادو او بې قافيو شعرونو په رامنځ ته کېدو سره دا ثابته شوې ده چې قافيه د شعر اصلي او اساسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوکی نه دی. یو بل چا بیا د یو شمېر ځانګړنو (خصوصیاتو) په پام کې نیولو سره، داسې تعریف کړی دی:
«شعر په موزونو الفاظو د ټولنیز (اجتماعي) ژوند د ښکلا انځور دی». یا: «شعر په موزونو الفاظو د ټولنیزو پېښو بیا ځلي (دویم ځلي) ژور انعکاس دی.»

په دغه تعریف کې ورته ګڼه د پېښو دویم ځلي انعکاس ویل شوی دی چې شاعر لومړی له یو بې ټولنیزې پېښې او واقعیت څخه متاثر شوی او بیا یې د خپل احساس او تخیل د قوت په مرسته یې ورته وړاندې کړې دی، چې په دې بیا ځلي انعکاس کې د شاعر مفکوره، احساس او ادراک غوڅ (قاطع) رول لري.

هممدارنګه یو شمېر نور تعریفونه هم شته چې دلته د ټولو یادونه ضرور اصلي موضوع اوږدوي په لنډه توګه ویلای شو چې د شعر له پاره دا لاندې څلور ټوکي ډېر ضروري دي:

۱: وزن او اهنګ، ۲: احساس او ادراک، ـــ
۳: تخیل (شعریت)، ۴: ژوره ـــ تا ـــ ش.

دلته د شعر له پورتنیو یادو شویو توکو سره له خبرلې او تفصیل څخه تېرېږو او داسې یو بېته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي ته کـړو چې «سبه شعر» او «سبکلي شعر» کوم دی؟

بنایي ځینې خلک هغه شعر سبه او سبکلی وبولي چې هغه دا دبي فنونو له مخې په وزن او قافیه برابر وي او ټول شعري تلازمات، بدیعي صنایع او د شعر فني مهارتونه پکې کار ول شوي وي. دا هرڅو په خپل وخت او خپل ځای درست او دي، خو دا او سني عصر ته پوره، صحیح او سم ځواب نشي ورکولای.

نن موږ هغه شعرته سبه، او «سبکلی» وایو چې خلکو ته سبه او سبکلی پیغام ولري، او کوم شعرچې نور وته دا ډول پیغام ونه لري دیو چا په عقیده: «یوازې دا نه چې دبې پیغامه شعر شاعر پر هغې بې ځایه خپل وخت تبرکړی دی، بلکې زموږ وختونه هم د هغې په لوستلو اورېدلو بې ځایه مصرفکړي.»

دا خبره سمه او رښتینې ده، دا سې شاعران هم وي چې د هغوی دبې پیغامه شعرو سنو. جنازې د هغوی ترمرګ ېنې مخوا پورته شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه خبره دا ده چې په شعر کې له شعریت او وزن سره جوخت د پیغام مسئله ډېره مهمه ده، ځکه چې یو لیکوال ویلي دي: «شاعر د ټولنې له عادي انسانانو څخه مه ګڼئ! د ده مقام د ټولنې له نورو او سپېدو نکو څخه ډېر لوړ دی.»

هو کې! شاعر په ټولنه کې له خلکو سره یو ځای اوسي خو د هغه احساس او ادراک له نورو سره توپیر لري، ځکه چې دی په ټولنه کې هغه څه ویني چې نور یې نشي لیدلای. هغه څه چې ټولنه او خلک ورسره لاس په کرېوان وي د شاعر پر احساس اغېز (اثر) ښندي او بیا یې د تخیل په ملتیا د شعر په ژبه نورو ته بیانوي.

معلومه ده کومې خبرې چې د نړۍ له تل څخه راپورته شوې وي، په غوږ و نو ښې لګېږي او په لوستونکي او اورېدونکي هم هغسې اغېز کوي. کوم چې شاعر د مغې د زورتاش له مخې دې ډول وینا ته اړ وتی (مجبور شوی) دی.

کله کله شعر او ادب ته د ټولنیز (اجتماعي) ژوند هینداره هم ویل شوې ده او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅکه هغسې چې هیندارهٔ عموماً شکلی او بدرنګ هرڅه په خپله بڼه ښکاره کوي، د غه رنګه په شعر او ادب کې هم د ټولنې ښه او بد، لوړې او ژورې په ښه توګه انځور شوې وي. خو لکه څنګه چې د عادي هیندارې د ننداره یوازې او یوازې د شیانو په خپله بڼه ښودنه ده، خو د شعر او ادب هینداره د ټولنې د ښو او بدو د ښکاره کولو په څنګ کې د خلکو په وړاندې یو بل مهم رسالت هم لري او هغه دا دی چې خلکو ته د خپلو بدمرغیو عامل او له هغې څخه د ژغورنې لار هم وروپه ګوته کوي، او هغوی په ژوندکې پر مخ تګ، بدلون سمښت او سازښت ته هڅوي.

د شعر، شاعر او شعری رسالت په ارتباط د خپلو خبرو لړی په همدې ځای ختموم او په پای کې ددې شعري مجموعې په هکله وایم چې:

د ښاغلي سیمسار صاحب د ملي او اجتماعي شعرونو دا دویمه مجموعه «وژاړم که و خاندم؟» چې ستاسې مخې ته پرته ده. په دې مجموعه کې زموږ د ټولنې او خلکو اوسنی حالت په عیني او واقعي بڼه انځور شوی او دیو ملي او اولسي شاعر په توګه یې د قلمي جهاد په ډګر کې خپل شعری رسالت په بر بنه سرته رسولی دی.

په درناوی
م. ق رنځور

پېښور - صدر - ۱۳۶۲ د لیندۍ ۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

حمد

هم واحد او بې شریکه لوی دې شان دی
چې یو نوم دې په نومونو کې سبحان دی

لمر سپوږمۍ دې نمونې د قدرتونو
بې د ستنو ودرولی دې اسمان دی

حقیقت کې ته مالک د دواړو کونو
که په حکمو اسمانونو کې عیان دی

د مخلوق په سینه روح کړی ورد ننه
هر مخلوق دې په جدا لسان گویان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیدا او د فنا اختیار دی خپل د ئ
ته خالق یې د مخلوق دا سې بیان د ئ

چې په ورځ کې د محشر حساب کتاب شته
هغه وخت مې په وجود باندې لرزان دی

ستا په لطف او کرم به ا سانیږي
هغه کار چې لویه خدایه ګومره ګران دی

زه ستمګار د ګنا هو نو په دریاب کې
واسطه مې ستا په در اخر زمان دی

ن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

چې د چا صفت خدای کړې په قران دی
چې ښکاره لکه د لمر په ټول جهان دی

ماته نوم نه صدقه سپند سپیلنی کړې
چې نوم د محمد آخر زمان دی

هسې ځکه مقام ورکړې خپل خالق دی
چې په واړو انبیاو کې سلطان دی

که موسی په کوه طور کې کړې راز دی
اقا کړې ملاقات په لامکان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ورځ کې د محشر به شفاعت کړي
هغه دوست، هغه محبوب د پاک سبحان دی

خوږ مرکران، خوږ مرنازبین به پاک الله دی
په خاطر سره چا پیدا کړې دا جهان دی

که تورات، انجیل، زبور دی نازل شوي
نازل کړی خدای په ده باندې قرآن دی

که ګنهګار کا مه وال کېږدغم ګرداب کښې
پیغمبر امام د مرسلانو یې جانان دی

○ ○ ○

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور زلفان کږ

په سپین مخ دې ښومره زېب کا تور زلفان کږ
په نظر د عاشقانو دي ماران کږ

خپله ګل یې ګلدستان ته څه حاجت دی
ستا رخسار ته په تعظیم دي تول ګلان کږ

کږ رقیب او کږ غماز شته په جهان کښي
خدایه مه کړې عاشقانو ته یاران کږ

کږې وریځې کږې توري د ایران دي
نګه او ښکې مې را دروي په ګریوان کږ

یو راتګ د عزرائیل زما په ځان شي
چې راپورته کړې یو ځل دوه چشمان کږ

په صورت مې زلزله تبه پیدا شي
ګرفتار مې شي زړګې په یو لړزان کږ

ډېره هسې مې په تن باندې پیدا شي
لکه وي څوک لاهو شوی په طوفان کږ

په دقیق صورت اشعار لیکه ,سمسار ه،
شته جهان کښي موی شګفته شاعران کږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱

په دُنیا کې جنت

په دنیا کې که جنت دی خو وطن دی
پس د ډېرو معلوماتو راسخن دی

که د ځمکې په مخ چاپېر واړه جهان کړه
معزز او محترم بې خپل مسکن دی

که دنیا کې بحر و بر باغ و چمن شي
زما زړه کې د وطن باغ و چمن دی

که څوک باعث د گُل گُلشن کوي خبرې
زما ذهن کې فقط هغه گُلشن دی

ختن
که بل ملک ته والي سهوه کړ دي
هغه ملک د افغانانو جوړ خُتَن دی

که زاغان د بلبلانو په جونگړه
مخ يې تور شه نن سبا يې ترې رفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته پاتې نه انګرېز او سکندر شو
هر اغیار له ورته اغوستې دې کفن دی

دا متل دی د نړۍ ور کلي کله کېږي
ورته ګوره د زاغانو ځنکدن دی

هر تیکه یې موږ ده د هر دښمن بته
هرې ستمې تسنبتو لی هر دښمن دی

پاکه خاوره پاک وطن افغانستان وه
نن قبضه پرې روسان قوم ځپن دی

دا زمونږ د عملونو نتیجه وه
چې خفه را نه خالق غني ښتن دی

که نفاق وکړو دې زمونږ کار وه
نن جبران یې دی راغلی تن په تن دی

بسم الله په اتفاق ساندې راټول شئ
دا سې سوال، دا سې زارۍ، دا سې ګفتن دی

تور زاغان د وطن وباسئ په نعره
دا فغان خوا زادی او بیا ګشتن دی

که شئ نپاتې اسارت مهاجرت کې
بیا لایق دا ستا په سهخاورې لوستن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا پکمړی ی شملي به پرېږدو جینکـــو ته
سور ســالو مي له ناکامــه اغــوستي دی

نوم به ورک د افغانانو په جهان شي
بیا به څه کړم که وجود مي خوږ پلن دی

دا مصرې په وینو سرې لیکي ستمګر[2] دی
سپینه ورځ یې په چشمانو کښې خفتن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنګه غاړه

ستا د مخ په رڼا زیبست روڼ کار زما دی
ستا د حُسن په الفت سرشار زما دی

زه چې هسې تازه دم لکه ګلاب یم
ستا د مینې په وفا اتبار زما دی

هره ورځ مې د اختر شپه مې برات دی
خوشحالي ده که خندا روڼ کار زما دی

چې مې ګوتو ستا د زلفو مسه وکړه
د دنیا د هر ماتم اِنکار زما دی

خانله نه یم چې په ګوته شم جهان کې
چې عالم کړي صفت ښکار زما دی

هر شاعر یې په صفت دی ستړی شوی
سروی قد، ګل اندام دلدار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سیل بین بې د سیني ربا غیچې شوم
هغه سُنبلې د نکهت غاړه یار زما دی

که سیمیتګار مې تخلص دی عربي کې
منځه کړی په پښتو شعار زمادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه وطن خوموریمه

زه وطن خومور یمه دستاسو قدردان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زه په درد وغم کې د ظالم په ظلم ګیره یم
ما څنې ځانو نه کړئ په هسې رنګ قربان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

زما په ازادی کښې د هر خوند ونه اومزې شته ؟
توره ټوپک واخلئ د ښمنان کړئ ګریزان بچو
ګرم کړئ جهاد په ما ای دلوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه چغه په یو اواز ازاده مې له بنده کړې
پرېږدې نور کار ونه په ما گران بچو
گرم کړئ جهاد په مثال ای د لوی افغان بچو

سترګې خلکه پورته کړم دنیا او دنیا والو ته
لوېږې د حیا نه مې په خمکه د اچشمان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

نه ستاسې وطن یم حیثیت هم دیو مور لرم
ما کړئ سپتمبر ته هسې رنګه د ابیان بچو
گرم کړئ جهاد په ما ای د لوی افغان بچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کچکول

چې کچکول مې شو پېغاره گدائي کړم
د خوبانو شوه سترګو سودائي کړم

چې ملالت ته د اشنا په کوم هنر ځم
هغه شپه په اِستغنا رکې سبائي کړم

که زه وسنبُم خپل یار ته چې پرهر دی
دغه کار به زه په ژوند کې تنهائي کړم

څوک يې زلفې کړې زنندې څوک يې ماران کړل
زه يې خپل قاتل په ژوند کې مدائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه نه مرم ستا له غمه به هلاک شم
توکل په پاک الله چې اکائي کړم

دا قانون دی چې غوټۍ د اُومید په سترګو کوری
ستا د مخ شعلو ته څنګه بینائي کړم

انتظار زما د سترګو نظر کم کړو
یو دیدن به دې د سترګو سلائي کړم

که پتنګ په شمع ځان سوځول غواړي
زه سپهسالار هم په دې شغل آشنائي کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن

څنګه ښا ېسته ښکلې ښکارېږي د ګلونو سره
زلفان يې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

ماښام غاړه په قدرت د هغه څاجوړه ده
خپله قادر دی په قدرت د قدرتونو سره
زلفان يې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

زه دې هفت د تورو سترګو جادو کړو وکړم
یادې لبان په قلم ښکل کړم د شچرونو سره
زلفان دې زېب که په سپین مخ د شنوخالونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انتظار کې یاره ستا لکه د بنګو ړ کې
شومه بزبا د په حال خراب د شوګیر ونوسره
زلفان دې زیب که په سپین مخ د شنوخالونوسره

ستا په دیدن به شم تازه دګل وهلو په شان
زړه تازه کېږي په دیدن د دیدنونو ســــره
زلفان دې زیب که په سپین مَخ د شنوخالــونوسره

د کامه وال شیمار سلامتیه یو ځل لاس پوړه کړه
سودا مې نشته دجنتاو د ورخونو ســـــــره
زلفان دې زیب کــه په سپین مخ د شنوخالـونوسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

چې قلم په لاس کې واخلمه حیران شم
چې څه و لیکم په کومه لار روان شم

لیونی شوم د خپل ځان سره کړېږم
د وطن د غمه دم په دم ژړېږم

شپه او ورځ مې سر و کار وهم چې ترنه
راغلۀ خدایه په مونږ څرنګه وخت

مونږ نه پاتې لکه ګل غوندې وطن دی
چې د ټولو افغانانو مسکن دی

دا هډوکې مې د پلار او د نیکه دي
پاتې شوي چې زما هلته پرانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې ماته شه په دې خوله چې خندېږم
که مړ نه یمه په مړو کې حسابېږم

حقیقت کې موږ ورونه افغانان یو
ځکه دا چې موږ سوچه مسلمانان یو

یو مو دین یو مو مذهب یو مو اسلام دی
موجوده په دې حالاتو ستاسو پیام دی

یو وطن دی پکې شل دی حکومتونه
لوی گرداب کې د نفاق وهو موجونه

داسې و شي دښمن پاتې سلامت شي
زمونږ مینځ کې یو د بله عداوت شي

غوا ولاړه چې خانک ورته تیار شي
چې خوشحاله په دې کار باندې اغیار شي

په مرګ خوښ شم چې له دې حاله خبر شم
لکه شمع ویلې کېږمه ابتر شم

مونږ وایو چې کامیابه دې جهاد شي
دا وطن دافغانانو دې ازاد شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یو موټی مستحکم یو اتفاق شی
کړه بار ز موږ د منځه د نفاق شی

هر یو کار په اتفاق او په جرګه شي
چې نفاق ز موږ له منځه اواره شی

پاک قانون ز موږ په کړه یو قران دی
انتخاب په اتفاق کار د افغان دی

مرګ خو حق دی په هجرت کې مې مړنه کړي
بدخواهانو ته مې خدایه چې پړنه کړي

زه ستمګار یم آزادي زما ارمان دی
دا ارمان د هر افغان زړه کې ارمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلنی

په فکر و نو په سوجو نو لیونی شوم
لیونتوب خو څه بې عار ندی خندنی شوم

که مې عُمر د ځلوېښت - پنځوس ترمنځه
په محفل کې د رندانو سبانی شوم

عمر نه دی لکه باد هسې تیربږي
زما خیال لکه چې اوس لس کلنی شوم

نه په مال او نه په عمر مې بدل شته
یو چکر لکه د فلم ستیلانی شوم

تګ راتګ په سترګو ګورم په جهان کې
مرګ ته غاړه ایښودوکې تمکنی شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش په نوم ښاري وهم چې حق شناس یم
حقیقت کې د دې نوم نه سپېلنی شوم

مدحه خان د زماني په رو رویش کې
نه لقمان او پخمان چې بولان شوم

زه سیمګار[۲] منکر کیدی د ګناه نه شم
مبتو عش نه ګنار ګار نه سبزن شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفانۍ

ستا تورې زلفانې په ما ګرانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

تار دې د زلفانو جوړ اجل ښکاري
ما ته بې اندازه قدر دانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

سر به ور ته ښکته کړي سنبل د ګل
لاس ته را ستل ګله اسانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

زیب کړي دا زلفې اشنا ستا په مخ
او ښکې مې د ستر ګو نه روانې دي
ګرانې دي محبوبې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستمګار ته چې تړلی دي په لفانو دي
دا غزل دي مینې کسه د مینې اداګانې دي
ګرانې دي محبوبو بې په ما ګرانې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

زموږ قبلې زموږ مکې زموږ ایمان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ځان وطنه!

ته یې حیا ته یې ناموس ته یې جنت د افغان
ته یې شرف ته یې شمله ته یې عزت د افغان
ای د خوشال د احمد شاه او میرویس خان وطنه!
زموږ ننګ زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اولسونه پوره شوي ازادۍ د پاره
سر ونه ټولو نذر کړي د خوښۍ د پاره
ستا ازادي زموږ ارزو د پاک سبحان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

ستا په اغیار و ملحدانو سر و روسانو باندې
حلقه په غوږ و کمونستو غلامانو باندې
هره حمله د مرګ استاځې دی جانانه وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

نه یو د شرق او نه د غرب وطن ازاد غواړو
موږ په توره په قلم هسې جهاد غواړو
ټول افغانان به مال و سر کړي در قربان وطنه!
زموږ ننګ، زموږ غیرت زموږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اغیار رو اول وار، دویم وار، دریم وار نه دی
دلته، چنګېز، او نه انګریزان او بل ایستاده دی
وخت خوبه واخلي خوده، فتحه د افغان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

دا دی کید ونکی ازادی او استقلال دی زمونږ
په جهاني شیستم کتلی دا اقبال دی زمونږ
شي به مخ توري امریکا او هم روستان وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

والې ښیمیسار چي شوی انار بیا به قدم کیږدم
په زخمي زړه به ستا د وصل جوړ ملهم کیږدم
ای دادي او د بابا افغانستانه وطنه!
زمونږ ننګ، زمونږ غیرت، زمونږ ایمان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

چې دې راکړلو یو څو ورځې ژوندون
هغه هم شولو هوسې په تېره تون

کله درد او کله غم او کله رنځ وي
دا ژوندون دی که مرض دی د تاعون

یو بې غم به په انسان کې پیدا نه کړې
که جهان ورپسې چاڼ کړې یون په یون

که ثابت دې څوک بې غم کړ و اسمان نه دی
هسې وایه چې حیوان دی په مضمون

څه کړمنی او څه یخنی او څه نیستي شوه
عمرواره شولو تېر په یو جنون

کله جوړ کله ناجوړ ئې هسې بویه
چې ژوندون ورځنې جوړ شي د مجنون

ای ستمګاره توري خاورې په سر تو له
پسانې دربا سندې وکړلې ملحون

(c) ketabton.com: The Digital Library

درحم!

دزړګي صبر مې نه شي برابر درحم
که په پښو مې ښوک وهې زه به په سر درحم

ګلي کور ته داوړغونډ شو
ګلابي رنګ مې تک تور غونډ شو

توکل زما په خدای چې یو چکر درحم
دزړګي صبر مې نه شي برابر درحم

رنګ مې زیړ لکه زعفران شومه زه
بې لنانه په جهان کې سرګردان شوم زه

سوځېدلی یم په اور سوی ځیګر درحم
دزړګي صبر مې نه شي برابر درحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زخمي زړه مې پټې دخپل وصال کېده
یوه نښه مې په زړه دخپل جمال کېده
لاس وښئې مې دې سټهلې په بحر د رحم
د زړګي صبر مې نشي برابر د رحم

کامه وال ستمګار به کله ستا رفیق شي اشنا
چې شعر و شاعرۍ کې ښه دقیق شي اشنا
دم په دم به دې سلام ته هر سحر د رحم
د زړګي صبر مې نه شي برابر د رحم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزو

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما دسترګو تورو په ما ګرانو

اجازت دخپو خبرو را کړئ ماته
چې په نظم ئې تحریر کړم وایم تاته

پاتې شوی دکاروانه چې پښتون دی
څکه حال ئې په نړۍ کې نن زبون دی

څوک رضا د اتفاق نه په نفاق دي
بعضې بیو د بل لید لوته مشتاق دي

څوک دحرص په نیشو کې شو غرقاب
زړه مې څکه د دې غمه شو کباب

څه مو شو په پوپړو کې مصروف
خرڅوی د کور کالي وي که ظروف

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک د بنګو نه چار تخم کړی تیار
چې روغ ځان کړي لېوني وایم په جار

بعضې شولو په اپین باندې عادت
خدای یې ته وکړې پښتون سره مدت

څوک په شرابو نیشه هسې پراته دي
چې یو شئ وهته نظر کښې لس اته دي

د چا لاس کښې سګرټان چې ګل وبل شي
وې بې فکره که لاسونه یې جل بل شي

بعضې شو لو نصوار یان کوي نصوار
څوک قوتر کښې لګوي غمي په شمار

څه حصه د تماکو شول چلمیان
بې چلمه اشنا نه کوي ګذران

پاتې شوی جوارګر وایمه حال
صرفه نه کوی زما او ستا په مال

د چا پښو کې وې زنګونه کوي شور
صد افسوس دی په هسې پلار رور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سود خور نشته په نړۍ کښې په بل قام
که نظر وکړو لږ موږ په خاص وعام

څوک ملنګ شي د فلانکي بابا ملنګ یم
روغ او جوړ یم خو پېسو پسې پتنګ یم

په آخره کې چې دوی شي لېونیان
زیارتونو کښې پراته وي موظران

خدای د پاره لږ په فکر کې عرقاب شئ
دې کارونو د فساد نه اِجتناب شئ

خپل اولاد په سمه لاره تربیه کړئ
ور په لاس د خپل اُصولو سبېهه کړئ

د نفاق په اور به سوځو چې یو نه شو
د دنیا په هیڅ خوږ و به ماړه نه شو

لږ سر ونه خپل کړېوان کې ورد ننه کړئ
تورې شپې نه څه علاج د سباوون کړئ

نفساني خواهشات پرېږدئ وطن یاد کړئ
دایمان په جذبو باندې جهاد کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او استقلال نمونږ حق دی
دغه نوم د هر انځان څخوله کې سبق دی

نه سیمیشتګان کامه وال وایم لاس یې چت کړئ
سبه دوا دان ادی د لوی نجمت کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

د زړه په سر مې دې لیکلې د اشنا خبرې
ما ته مُجرا دي په وفا کې د جفا خبرې

زهر و قاتل را ته د یار د لورې شهد و شکر
کله لوېږي زما زړه باندې د چا خبرې

د یار کنځل ما ته مَلهم لکه د زړه د زخم
زما مرض ته صرف پوازې د لیلا خبرې

مینه خواوږ دی په دې اوږې سوځېدلی خوښي
زما په ژوندکې دي د زمان دلربا خبرې

خبرې ډېرې خوږې زړه زما خبرې غواړي
هغه څوښې. خوږې خبرې یار ستا خبرې

خبرې نه دي زما رنځ ته یو دوا جوړ شي
ما ته پکار دي خپله یاره د دوا خبرې

خبرې اورم رنګ په رنګ په خپل غوږ نوې بانډې
خبرې ستا شوې زما یاره د غُنچا خبرې

د کامه وال ستمګار زړونو څه بدلېدلی نشي
که په جهان کې شي په شمار لس او اتیا خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ريدګ

ستا په مينه کې سوزېږم بد مې حال دی
چې په مخ دې نن د تور وزلفو جال دی

نرګس سترګې کتې نشه په سترګو
مخ امخ وړته ليدل د چا محال دی

نرۍ پوزه د الو انګی سيب دی
بر سر خيرې کړي يوان د غه مې حال دی

که دې نوم د يا قوتي لبانو واخلم
خال د زني مشتري دی او که خال دی

بېلتانه دې هسې ذبحه زما زړه کړو
چې د یو او د وه ویلو څه مجال دی

نه پوهېږم چې د دواړو به دا حال وي
که زما غریب په برخه دغه حال دی

خلک عشق کې خوشحالي خندا هوس که
مګر ما ته خدای پېښ کړی دا جنجال دی

زه ستمګار به درته فرش سترګې به لار کړم
که راشې دې یو دیدن زما په خیال دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه پېغله

ز ه پښتنه پېغله نيت مې کړی څو ګيلو ته دی
سوړ سالو په سر و لاسو نيولی مې زلګوړی دی

يا څيځ ورو ورو يا څې چې غزا ته ځو
هغه د وطن ښکلی هوا ته ځو
سره لاسونه، تور پيکی مې سوال دی پرګنوته دی

پېغلې جمعه شوې د جهاد په نوم
خپلو ځلمو ورورو د امداد په نوم
لوی لښکر جوړ شوی سر درو ته دی

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به د اغیارو اوازغلی کړم
یا به تورو اوبل دخاوره وخلی کړم
بله خوښوک نه یم شان شوکت مې ملالو ته ندې

تورې سترګی سره لبان به څه دخوښۍ سره
ښه ښتوپکه مې خوښ دی چلولو کې جلتۍ سره
څه چې څو ستمګار غوښ مې سا دغه مصروف ته دی
سور سالو په سرولاسو نیولی مې زلمو ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان نښته

نوم دیار او د رقیب دی جانان نښته
خاص د ښایسته ټبان دی یاران نښته

دوست هغه دی چې د دوست د سر نه زار شي
که جهان ور پسې چاپ کړم دوستان نښته

یو د بله په رندئ او حیا لاکي کې
خاص د خدای د پاره هیڅ محبان نښته

د مطلب د پاره ټیټ او کلـه جګ شي
دغه کار دی د تا اهلو سیالان نښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دی دهر د یاران نو که خیر غواړی
موجوده په دې بازار دا دُوکان نشته

وفادار به یې کله چې بې وفا شي
هسې علم کې وارد خو انسان نشته

که دوستي که یارانه خو چل اوول دی
دانقصان زما اوستا د زمان نشته

د شیمشاد اشعار که داوري پند به واخلي
په لوستو ددې کتاب کې تاوان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا ته!

اولو ورځو کې خو د ومره زيات تيار نه وې
زېبو زينت، په لباس هسې سينګار نه وې

دا کومه وجه ده چا غبرګې ولې؟
دا دومره زيات وا نيه پرسېږي ولې؟
دا شوه معلومه چې حرامونه انګار نه وې
زېبو زينت، په لباس هسې سينګار نه وې

خپله خوشحالي شوې د بل غم نلرې
په زړه څه رحم په قسم نلرې
ما خو پخوا کتلې وې چې اختيار نه وې
زېبو زينت په لباس هسې سينګار نه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه تېر دي که یاد
یکې تېر نه دی محیاد

یو په زړ مه برخه دو مسره کلانکارنه وې
زېبو زینت ، په لباس هسې سینگار نه وې

ویل لیکل دي زموږ
څه پو هول دي زموږ

مخکې د نکر وې هسې سورلکه انار نه وې
زېبوزینت په لباس ، هسې سینګار نه وې

که وار دي تېر شي اشنا
خیانت دي کېږي اشنا

خوسبه دې حیله په گفتار چې د شیمتگار نه وې
زېبوزینت ، په لباس هسې سینګار نه وې

. . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه ده !

سپینه لکه ګل ده هسې سپینه ده
ښکلې ښه ښکاریږي چې حسینه ده

ورېږي ګټل ماته په خوږو ستر ګو
مینه مې په زړه کې مینه مینه ده

هر قدم رفتار یې جوړ ډډ کړی دی
روح قلب و وجدان ته مې ښېرینه ده
ښکلې ښه ښکاریږي چې حسینه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ناز و ادا کړي کرشمو سره
زان د محبت ګټي ښه ګُل چينه ده
څنګه ښه ښکار يږي چې حسينه ده

لاړو د کوګل نه د ستمګار نه ګي
وړی هغه چا چې ناز نيسنه ده
څنګه ښه ښکار يږي چې حسينه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه برسونې

ټيټ شه پښتو ته ولو بره که ځان او چتول غواړې
دوه برسونه جب ته کړه که ځان ننوکرول غواړې

وا به خلي ماشوم په لاس دوه ورته بسکېږي واخله
بنې مېنګلې جامې ورله، بيو ورته واسکټ واخله
زه خوښه پو هېږم * دجناب خوشحال غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

نه کوم لياقت په کار، نه سند تحصيل کوي
ښه په غور مالوعادت هسې رنګ اصيل کوي
دم په دم پالش کوه که يار د ځان کول غواړې
دوه برسونه جيب ته کړه که ځان نوکرول غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه څه میرزائي شته دی، نشته دی بل کار په تا
څه چې داجناب وایي دا به وي روزګار په تا
هر قدر رپیږي که په خپل نوم تنخوا کول غواړي
دوه بړسونه جیب ته کړه، که ځان نوکر ول غواړي

دلته داقانون دی اوس دې خوښه پکې خپله ده
ولې څه سکوت کوې، دې کې ګیله څـلـه ده
وربه مشـم ستمګار ته چې ته ځان رسوا کول غواړي
دوه بړسونه جیب ته کـړه، که ځان نوکر ول غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملهم

خدای د یاره دزخمي زړه مي ملهم شه
خپله یاره لبن زما سره همدم شه

جُدائۍ دې جور ستم دی په ژوندون کې
څه پوښتنه مې د حال وکړه صنم شه

که نظر مې دچشمانو په رفتار دی
حرکت مې ستا په لوري هر قدم شه

چې ستا ستر ګوته په بد نظر کاته که
تف لعنت په هسې رنګ هغه ادم شه

که غمونه مې په سر اوري باران دی
خوشحالي ستا په ژوندون کې هرماتم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې حُسن نه په بدو سترګو ګوري
هغه سر هغه چشمان دواړه په غم شه

هره شپه دې شه د قدر خپله پیاره
په اختر بدل دې ستا هر صبح دم شه

که یو دم دا ستا دیدار شم بې فکره
د سیمستګار ژړګی بوتېږه - بوتېږه قلم شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا سترګې

څه کرم خدایه څه کړم د اشنا سترګې
نشم پرې لیدلی د اشنا سترګې

دې سترګو نه بې سترګو خوشاله یم
زه په هسې ژوند خُدایه وملاله یم
سترګو ته مې مخ کړه ښې صفا سترګې
نشم پرې لیدلی د اشنا سترګې

کله زه خوشاله بې د یاره یم
غم سره اشنا یم ناقراره یم
زړه کې مې ایمان د دلربا سترګې
نشم پرې لیدلی د اشنا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې خو په سترګو کې د سترګو شي
یو چغه اوچته د دې عنبرګو شي
د وسترګې د دوه سترګو د واسترګې
نشته پرې لیدلې د بل چا سترګې

برخه د سیمسار ده کامه وال چې دې
ژوندي په آخر دي پر زوال چې دي
وخت د ځنګدن کې راښکاره کړه سیحال سترګې
نشته پرې لیدلې د بل چا سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال وځواب

واوره جلۍ واوره زه دي حُسن د يوانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

ج : ځه هلکه لا پر شه ته زما د مینې سیال نه يې
زه پېچ تا ته کوم ته لایق مې دجنال نه يې
بې موجب دې زه هسې په لاره کې ستانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

س : زه خو يو زلمې يم ولې ما ځنې نفرت کوې
څوموره دې توهین کړمه ولې عداوت کوې
ستا شکلی ژوندون به د سرو زرو خزانه کړمه
سوزې مې په اورکې جلۍ زه دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خ : نه پښتنه پېغله تور اوربل او سره لبان لرم
مينه د وطن دا نادې زړه کې ارمان لرم
پټه پټه ژاړم د ژړا سنه کړمه
سوزې مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

س : اى زما محبوبې زه قسم په کردګار کوم
ته مدستې روان يمه جهاد ته دا اقرار کوم
ازاد به خپل وطن کړم يا به سر دا نه وانه کړمه
سوزې مې او رکې جلې زه دې پروانه کړمه

خ : ته چې ځې جهاد ته زه د ستا هغه ليلا يمه
ته چې کوې دا مينه زه په تا شيدا يمه
وطن که دې ازاد کړو زه بيا زلفې شانه کړمه
سوزى مې په اورکې هسې رنګ دې پروانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

س: لا رمه محبوبې ستا دُعاته انتظار کوم
ستا مینه په نړه کښې په د سینمن بکوزار کوم
هیره به حیات کې کله ستا هغه تانه کرمه
سوزمه په اور کې جلیږم دې پروانه کرمه

ځ: که را دې ونه ګلان دانادې زما د پا ره
بیا به دې میلمه کړمه زما د مینې یا ره
د ربه د سرو شونډو و سرونه شکرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلیږمه دې پروانه کرمه

س: بیا که دې را یاد شي کا مه وال شمشیر ار
هغه یو غریب سنګر ستوای وال شمشیر ار
پټوله شاعري قلم کا غذ به نذرانه کړمه
سوزمه په اور کې جلیږمه دې پروانه کرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷ بُلبُل

په نا روچې د بلبل نشې بېدا رته
خه بې لاس به شي پخپل عهد اقرار ته

د بې پېچومي دې په محکې کوزا وپاس شته
دشيطان د وسوسونه شوی بېزار ته

چې جواب د ديوکوهتوال کولی نه شي۔
بيا به څه کړې په حضور د پاک غفار ته

دلته تا لره اختيار دی که ښه بد کړې
هلته هيڅ نه شي کولی خپل اختيار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته بنده شي په دروغو باندې ژبه
حقيقت خپله ښکاره به کړي په جارته

يو ښېزه کېنې وي دلمر ورانګې راښکته
دکوم بد و به څرنګ وکړي انکارته

د عمل پرچه په لاس کې د رله را شي
که ولي وي که بد او که فنکارته

زه ښېښتګار څوکناکاريم لويه خدايه
عفوه وکړي په خاطر د پاک رويدارته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ

نوم مې په تاریخ کې د افغان او مسلمان دی
لاإله إلا الله د مومن ایمان دی

شپږ زرن تاریخ مې په نړۍ کې لوی مقام لري
څلور کنجه دنیا ورته په مینه احترام لري
هسې ځلیږدو ننی لکه لمر چې په اسمان دی
لاإله إلا الله د مومن ایمان دی

زه تربیه شوی په زانګو کې د غیرت یمه
زه څه افغان یم چې لایق د هر صفت یمه
میدان د سربازۍ کې مونږ ورکړی امتحان دی
لاإله إلا الله دا زمونږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مور قیصي د «پانیپت» او دغزاکېږي
داللو - للو په ځای پر ماته سنې صفاکړي
توره که بهتوپک دی ننګ ناموس د مسلمانی
لا اِلٰهَ الا الله دا زموږ ایمان دی

پاکه عقیده ده شمېتار او کامه وال سره
داخوبه ار زوده دغریب سنګر سرای وال سره
شپه او ورځ مې سوال دا زادی له پاک سبحان دی
لا اِلٰهَ الا الله دا زموږ ایمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

ستړی انتظار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

راغله بیر ته لاړه په دی لاره کی
گل وه ما ته خار شوه په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

مسته وه دلداره دلربا زما
ورک د زړه قرار شو په کتو کتو
زړه زما پرهار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې مې په زړه کې ارمانونه دی
ارمان خال و رخسار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

وار به دې خدای تیر که د حسین او ربه
کم نظر ستمګار شو په کتو کتو
زړه زما پر هار شو په کتو کتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن وطن به وایم

زه چې پیدا شوی یم په کوم گلوگلشن کې
وطن - وطن به وایم سلګو د خُنکدن کې

وطن خو زما کور دی هم مې کور هم یې ایمان کښم
ځان د خپل وطن بولم وطن هم د خپل ځان کښم
خاپورې مې دي کړې د خپل نیکه مسکن کې
وطن - وطن به وایم سلګو د خُنکدن کې

وطن ازاد و مه شکر زه هسې ځوانان لرم
عزم چې فولاد د لري هغه آتڼګان لرم
راولي سپرلی به زمو نږه په چمن کې
وطن وطن به وایم سلګو د خنکدن کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل کاله ژوندون نه ثانیه دا نا دی ښه ده
سل ځله بهتره څنګه دن ګني تري سلګي ښه ده
وګوره شاعره کم وزیات مي په سخن کي
وطن وطن به وایم سلګو د څنګدن کي

خدا یه ملګری مسلمانو مجا هد وشي
سري په تلی کي ته شاهد د شواهد وشي
وګوري ستمګار د ازادی هغه اتن کي
وطن وطن به وایم سلګو د څنګدن کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

زړه مې سينه کې په لړزان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

بلبلان زيب کا په ګلشن د ګلو
بې د بلبلو ګلشن وران سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

چې عاشقان شي محشوقو نه جدا
ژوندون د دوړو په خفګان سنکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان سنکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصال ارزانه دی د سرپه بدل
دغه دستور راته ارزان ښکاري
ګلشن د ګلو کې زاغان ښکاري

که مري خو مړشه ازادي په نامه
مرګ د جهاد په قدر دان ښکاري
ګلشت د ګلوکې زاغان ښکاري

مرګ خو بهتر د غلامۍ ځني دی
شرمګاره سپک پکې انسان ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهیده!

وینه دې زیب کا لکه لعل د بدخشان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده

ستا شهادت دخپل هېوا د دازادۍ په خاطر
دکونډو رنډو یتیمانو خپلواکۍ په خاطر
شه په نصیب دې سبه جنت حورې غلمان شهیده!
دخپل وطن دازادۍ افغانستان شهیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ظاهره شوی شهید نوم ژوندی پاتې شو
مخ دې تاریخ ته لکه ګل یو ښائسته پاتې شو
د هرچا سر کې لکه تاج یې د افغان شهید!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

بدل به واخلي یو په لس مجاهدان د اسلام
ځانونه سوځي په جهان کې پتنګان د اسلام
سرونه ټول به کړو په دې لار کې قربان شهیده
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهیده!

وائي شمسار کامه وال چې ږیره سپینه لرم
په خدای قسم دی زما جهاد ته مینه لرم
ورکړی خدای خومره عزت دې پخپل شان شهید!
د خپل وطن د ازادۍ افغانستان شهید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر خدایه

شکر ـ شکر چي پیدا دي مسلمان کړم
بیا په دین د محمدؐ اخر زمان کړم

په مذهب دی د نعمانؒ کرم افتخار دی
ډیر ممنون یم چي لایق دي د احسان کړم

چي هر دم مي کلمه په خوله جاري وي یا
فراموش به کله دا په دي جهان کړم

هسي رنګ احسان دی کړی یم خوشاله
په دی عمر دی خالقه نه شادان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه سیک، او نه هندو او نه بلڅه یم
شکر خدایه مسلمان چې دی عیان کړم

چې پیدا دی مسلمان کړم رضامند یم
اُمتي دې د هغه ښکلي جانان کړم

په قدم د خپل پیشوا مې رهبري کړي
په دې لاره دې خوشاله هم خندان کړم

د وکیل ستمګار ارزو د دوارو کوښو
چې حاصله کامیابي په امتحان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرغ

سبه محبت مینه پیدا مي د وطن سره که
حسد کینه مي د مذهب هغه د ښمن سره که

سر خوړي جار د خپل قام ځني شه
شاعري جوړه مي کلام ځني شه

د هر د ښمن ګکري خاوري د د هر سره که
حسد کینه مي د مذهب هغه د ښمن سره که

پټول افغانان کړي لکه وروړ پښتانه
سبه غوړېدلی د ګلو نو پښتانه

سبه مجهز په جهان کې د هر فن سره که
حسد کینه مي د مذهب هغه د ښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو اتفاق کې د جهان مسلمانان غواړم
بیرغ او چته په نړۍ کې د افغان غواړم

عمل ملګری مې خاوند د دهن سره کسه
حسد کینه مې د مذهب هغه د دښمن سره که

یمه شیشگار بیا کامه وال په رښتیا
قبول مې ربه کړې دا سوال په رښتیا

د ازادی نفس ملګری څنګ دن سره که
حسد کینه مې د مذهب هغه د ښمن سره که

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

دامنم چې دې دحُسن باغ سسوړی
هر شاعر دې په ستا ښلوکې مجبوړی

سبه سپرلی دی ستادحُسن باغ وبڼ کې
یولحظه دې جدايي ماته تنوردی

چې ستاسترګی مې په سترګوکې رانشی
هغه ورځ مې ژوند پښاني د منصوړدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دیدن زما د ژوند یو وسیله ده
خکه زړه مې ستا لیدو باندې مسرور دی

د دنیا فاني حیات به وا ړه تېر شي
محبت په صداقت باندې ضرور دی

وکړئ مینه محبت د خدای رضا ده
چې راضي پرې پاک غني قدیر شکور دی

پاکه مینه کې پخپله مددګیر شي
چې قادر او توانا او هم غفور دی

ای شیمه ګاره چې د بل صداقت غواړې
دغه شعر خو تاله هم خپله پېغور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارمانونو
دُنیا

زما د مینې قدر دا نه په خندا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

دا تصور دی او که خوب او که د خیال دنیا ده
په نز اکت د ګلو لخته چې په ما راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

چې انتظار به مې کولو په کلو کلونو
شپې شولې تېرې د غمونو چې سبا راغله
دارمانونو دُنیا هغه لیلا راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شو ګیر ونه وه د ښوا ﻫﻪ شو تېر په تېره
د خوشالۍ ورځې دي چې په وفا راغله
دارمانونو دُنيا هغه ليلا راغله

زلفې بالښت جوړې کړه ستمګاره سرې پرې کېده
ستا د عمر ونو ارمان چې دي په خوا راغله
دارمانونو دُنيا هغه ليلا راغله

داستان

هغه روح ته مې هزار بارې سلام دی
چې قربان د خپل وطن په ننګ او نام دی

چې ټټر یې خپل سپر کړی وي دښمن ته
هغه وینې هر زړیا ته احترام دی

چې مطلب یې د مذهب وطن دفاع وي
هغه ګل د نوبهار ته مې سلام دی

چې خپل ځان د خپل وطن نه صدقه کړي
دغه قام خو په نړۍ کښې بس یو قام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یا دڼا شی د ښمن ته پخپله کټ کې
هغه دم لوبد لی بویه مات بې کام دی

ننګ و نام، غیرت، همت د افغان برخه
بعضې خلکو لکولی پرې لیلام دی

وطن کړ د ظالمانو په حلقه کې
مرحمت په مجاهدو ستا انعام دی

لښ د ستلو مقابل کې چې جنګیږی
شفقت دې په اسلام باندی ملام دی

نوم اثار یې په نړی کی هسې ورک کړې
کمونست په دې جهان خومره بدنام دی

خدایه په فتحه مسلمان افغان ته ورکړې
مقابل کی د جهان ننګ حرام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ د فتحې مجاهد وته ښکاره کړې
لاس نيولی مې خالقه صبح وشام دی

زهر ستا يې د عسلو په پيالو کې
چې ښنيا دې په دروا غو کې تمام دی

يوه ښه د اسلام هم پکې نه شته
سراسر کار يې سراب ورک يې انجام دی

ته معاون شې لويه خدايه په جهاد کې
توکل د افغانانو ستا په نام دی

په خاطر دې د همه وارو دوستانو
چې سرحد يې محمد عليه السلام دی

ازادي او کاميابي کړه نصيب برخه
په سرتوری مې را وړی دا پيغام دی

نه شمشار يم کامه وال شعرونه وايم
پير زما حضرت غوث هغه کلستام دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه پروا که!

که له سترګو مې خوناب ځي څه پروا که
که د خنکه مې جناب ځي څه پروا که

ما ته خپلو سترګو غم کړلی زړه کې
که د سترګو مې سيلاب ځي څه پروا که

هغه مخ چې د ګلاب ځني ښايسته دی
که مې اوښکې پېچوتاب ځي څه پروا که

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک ژوند کې سوکالی او ارام غواړي
که داو سنګې مې سیلاب څې څه پرواکه

د حسینو جبینو کارجور و ستم دی
معشوقې که په عتاب څې څه پرواکه

که خندا که خوشالی حسن اونا زدی
که په برخه د جناب څې څه پرواکه

ای سیمینګاره ! سر دیار د سره ځارکه
هرنفس لکه حباب څې څه پرواکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مينه

زه د عشق قانون کې د مجنون په شان وتلی يم
سر به صحرا ګرځم د وطن مينې سبز لی يم

زه د خوب خندا او د هوس څخه پرا واګیر نه يم
زه د چا د زلفو په دامونو کې اسير نه يم
مينې د وطن کې يو مقام ته رسيد لی يم
سر په صحرا ګرځم د وطن مينې سبز لی يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته ضرورت د دارو ګانو د درمل نشته
دا راته ثابته ده چې بې نېټې اجل نشته
غم مې د وطن دی په دې په دی غم کې بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

ما ته ناصحان هسې بېکاره انسانان ښکاري
هر طرف ته سترګو کې وطن راته جانان ښکاري
زه د ظالمانو سرو روسانو کې بدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

یا به زه ستمګار په دې نظر باندې کامیاب شم
یا به لکه کب په کړاهۍ کې جوړ کباب شم
مینه کې د مینې په مفهوم زه پوهېدلی یم
سر په صحرا ګرځم د وطن مینې سېزلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادانه زړه

زړه په سینه کې په هر دم راته ژړېږي
د ستر ګو او ښکې مې بهېږي

که مې حالات د ځنکدن وي
ستا په لیدو به خدای ژوندي شمه
یا مې دنیا ځني رفتن وي
ستا په لیدو به خدای ژوندي شمه

نادانه زړه که صبر وم کله صبرېږي
د ستر ګو او ښکې مې بهېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتل دې ماته یو دوا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی
زما یه دې باندې رضا ده
ماپه فالی لیدلی فال دی

د زړه په درد مې یواځې ته خبر یې
د سترګو او ښکی مې بهېږي

زما حیات ستا په حیات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
د ژوند سمون به زما مات کې
طبیب د عشق ماته ویلي
شعر د ستمګار لکه فانوس غوندې بلیږي
د سترګو او ښکې مې بهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِقرار

چې زړه مې تاله درکړو اختيار د ستا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

حُسن د دنيا کې شته دی، خو هسې حُسن نه دی
لکه د لمر او د سپوږمۍ هسې زيبا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

سترګې نرګس ګلونه په قدم جوړې چې دي
کتل هغو سترګو ته طاقت د چا دی
خوشحالي ستا نصيب شه غم دې زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نغمه خوان د حُسن یم په نظم و سرېمه
بېرې کنځل دي ماته زمانې وار دي کړ
خوشحالي ستا نصيب شه غم دي زما دي

چې دې سېمگار نه زړگی په رو چشمانو وړي
خون مې د يار د غاړې اقرار زما دي
خوشحالي ستا نصيب شه غم دي زما دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تيارسې

دزړګی سر له تيارسی ولاړه يمه
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادی

زما لا ليه ځه جهاد کړه
وطن زموږ څپله ازاد کړه
په خليل الله دې با اعتماد کړه
وايه دښمن دې خدای برباد کړه

ته په مورچل کې زړه ولاړه يه زاری
جهاد له ځي هغه محاذ له ځي د آزادی

مور په دښمن کې باندی کړه بوره
ورته ښکاره کړه څپله توره
مينه دې ماته ده منظوره
دښمن ويستو نه که مجبوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مجاهد شوې زما څوک دی د سیالۍ
جهاد له څې هغه مجاز له څې دار ازادی

زه به راستا یم انتظار
تیوس به وکړم رښتیا ګار
په بل ځای نه کړم اعتبار
ځانته به کړم ستا رغاړې هار

د کامیابی اواز دی راشه په تاری
جهاد له څي، هغه مجاز له څي دار ازادی
د زړه کې سرته ستا رسیږم ولاړ یمه
جهاد له څې هغه مجاز له څي دار ازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربه شي

که څه تېر شو او تېرېږي تجربه شي
د دُنیا که حال بدلېږي تجربه شي

د سختۍ او تنګ دستۍ وختونه کم وي
نه‌یې وو ته قانع کېږي تجربه شي

د چا زړه لکه فولاد د چا ګلاب شي
انسان طرف ته اوبږي تجربه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سپړ کړه حوادثو ته چې تېر شي
وخت روان نه ایسارېږي تېر به شي

مئکې په یو الله شه په خودۍ کې
جهان واړه پرې خر خېږي تېر به شي

وخت تابع کړه دخپل ځان مذهب مشه
پس دهر شپې سباکېږي تېر به شي

مشکلاتو ته صرف یو عزم په کار دی
هر مشکل دې اسانېږي تېر به شي

مدوجزر سدو رخ په لوی گرداب کې
ستیمنگار بیا هم خوشالېږي تېر به شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژبه قلم زما

مینه زما نړه کې مینه مینه د وطن دی شي
دا ژبه قلم زما عادت په دی سخن دی شي

مینه د سرو زرو مال دولت را څخه هېر کړه
خوله کې می سبق سبق نوم د چپل گلشن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

خلک که څه غواړي هر څه غوا ړی دی
زه خو بل څه نه غواړم ازاد زما چمن دې شي
دا ژبه قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادر ته لاسونه خپل نیولي په دوعا چې دي
ستا د نوراني مخلوق په خوله دعا امین دي هغې
داڅ به قلم نما عادت په دې سخن دې شي

بله ارزو نشته د سیمستار او کامه وال په زړه
تېر به خزان کړې چې بهار هغه مسکن مې کې شي
داڅ به قلم زما عادت په دې سخن دې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډاګي ته!

زه دې پېژنم د بل په خوم کې رنګه
په ظاهره که هرڅه باطن پلنګه

وهه، وژنه، لوټ، تالان جوړکړه يې تياره ده
يوه ورځ به شي را خلاص د لوی ګړنګه

نکه مخ به ګوتې مروړې وخت به تېروې
بيا پخپله وايه وايه چې وه خنګه؟

نکه اوس چې دې په نور و تنګه کړې
دا دنيا به هم په تا شي يو ورځ تنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک بل د دلبری مرې نو څه پروا که
خبر دی تا ته که نن جمع لویه پنګه

مستا سو نوک قدرې سور شه چې وبال دی
که نور څوک هزاران تېر شو له خدنګه

وخت تېرېږی اعتبار رچا لـــره نشته
تاریخ ګوره د چنګېز نه ستر فرنګه

د افغان اولس به یو ورځ یوا ز شی
ته به پاتې شې خوله وازا سمـان ته چینګه

دا بهیر د پرګنو او اولســـو نو
شه ترفیا ن دارادې له یوه د رنګه

د ستمګار مینه مجاز نه حقیقت
بیا نو راشه سون یدن زده کړه ینګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله

توفیق راکړې په خدمت د بندګانو
پخپل دین کښې محبت د پتنګانو

هغه مینې ته مې زړه کې مقام ورکړې
لکه وې چې د بوراو د ګلانو

د مجاز او مادې مینې مې سوزان کړه
ماشمار کړې په خپل نیکو بندګانو

دغه زړه مې د دنیا له عشقه مور کړې
چې لاړ نه شم په قطار کې د سګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه کړم او څه وایم ټول به ستا وي
د مالك په مخکې څه حال د بندیانو

هسې بخت مې په سر کېښاوه رحمانه
چې قانع وي قناعت کې د شاهانو

د ریا او تظاهر شهرت نه غواړم
په دې خوی خصلت کې خوښ د ملنګانو

د وکیل ستمګار زړګي ته قرار ورکړې
د هم جنسو شیطانانو ظالمانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه برجونه

چې د مجلس یاران مې واړه تار په تار شول
د زړه رازونه انتظار شول
راز به د زړه چا ته عیان کړم
د مینې حال چا ته بیان کړم
څه محفلونه د یارانو خوار و زار شول
د زړه رازونه انتظار شول

ستا به د ظلم دوران تېر شي
زما به کله دغه هېر شي
جور و ستم دې یو په بل پسې قطار شول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښېښتار ليکل وېل دي
دچاپه غوږ کې اوږدول دي
د زړه برجونه زلزله کې را ايسارشول
د زړه رازونه انتظار شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشان دازادی

خوښ مي نږی کښي نوم نښـا ن د ازادی
سر و مال مي دواړه شه قربان د ازادی

نه غلامي پيژنم نه و مـه غلا م کله
نه مي اوريدلی دی دا رنګي کلام کله
ژوند دی په دُنيا کي قدردان د ازاد ی
سر و مال مي دواړه شـه قربان د ازادی

زه يمه اَفغان چي مسلمـان يمه
لمر غوندي ښکاره په ټول جهان يمه
تاريخ مي شهادت په امتحان دازاد ی
سر و مال مي دواړه شه قربان د ازادی

(c) ketabton.com: The Digital Library

—

وړکړ دې اسارت شي استعمار سره
ژوند دانسانوشي د ښار سره
جنګیږي په سنګرمجاهدان دانا دي
سرومال مې دواړه شه قربان نازا دي

یا قدم په لاس کې یا توره په سنګر
دواړه یو جهاد دی وایم په هنر
ستمګاره نام نویس که شاعران دازادګ
سرومال مې دواړه شه قربان دازادی

دا څه دي؟

چې لاسونه دې زما په وينو سره دي
بې وقوفه راته بيا وايې دا څه دي؟

ته چې ما نه محبت غواړې په زوره
دا ويل دې بېرته واخله چې کاږه دي

زه افغان يم محبت د هغه چا کړم
چې جذبات يې د وطن سره خواږه دي

په ظاهر کې ښتينه سنوراکړې او غړغونه
دا په زهرو کې لړلي دا خواږه دي۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فریب په غوړو غوړو نه غولېږم
حقیقت کې دا د هر څه نه تراخنه دي

خط و سیر دې را معلوم چې کوم خوا درومې
چې څه غواړې سبه پرهېږم چې دا څه دي؟

هېڅ منزله ته نه رسېږې چې کوم بار وړې
داویل د پخوانو څومره پاخه دي

چې دعوه د شاعرۍ کولی نه شم
څه غمونه د ستمګار په زړه پراته دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ګلاب ته

ګل ګلاب په رښتیا چې ته حسین یې
په ګلانو کښې پاچا ته په یقین یې

مګر ستا مقایسه د خپل دلبر کړم
ما ته ښکاري په دویم نمبر تعین یې

یار ېې د زخمي زړه ده خفه مه شې
ته یوازې د عاشق د زړه تسکین یې

زه خپل یار ته یم مایل وتا ته نه یم
ولې ما سره په دې سخن بدبین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منم چې رنګ او بوی دې دواړه سبه دي
مګر ته زما په یار باندې مئین یې

که دې مدحه په قلم جهان ته پیش کړم
زما یاره په زړه کې باندې سنګین یې

ای ستمګاره! که هزار صفت یې وکړي
ته بیا هم دخپل اشنا مخکې ښتو هین یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منو!

موږ په هیواد کښې تا انسانه سره روسانه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامانه منو

دغه وطن دښنو زمرو دافغانانو وطن
داپه اسیاکښې دسوچه مسلمانانو وطن
غیرله قرانه بل قانون په دې جهان نه منو
حلقه په غوږ وګوښته غلامان نه منو

زه خو افغان یم مسلمان بل شئ کیدلی نشم
په هیڅ سترګو نړیوالو ته کتلی نشم
سرسپلنی شه دا غیار وحشه فرمان نه منو
حلقه په غوږ وګونسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجګاهدیسوکه سروونه نذرانه د وطن
بیا یه هرلوري لوستل کیږي ترانه دوطن
پیغلې به وایي په مسروکي چې بل ځوان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

سیمستان و لیکه مسرې په وینو سرې و لیکه!
داتفاق او اتحاد سبا یسته نارې و لیکه!
دځان ځانې سیلابه مونږه دې په ځان نه منو
حلقه په غوږ وکړو نسته غلامان نه منو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ګرم نه دی

دګناپېټی مې پروت په سر دغر دی
ما جوړه کړې په هېڅ لوتر ینه ونه دی

ملامت یم مخ مې تور او خجالت یم
سبه معلوم ناته ستا امر مُعتبر دی

ما د نفس شیطان منلي بل ګرم نه دی
سبه پوهېږم ځکه لا ندې اسمان بر دی

بې وقوف چې څوک جسوځ په زړه بدل کړي
دا متل دین او دنیا ته یو منظر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ته وسپه ځان سره واخله لوی مشکل ښته
زموږ مخکې منزلونه لوی سفر دی

بې عمله به دې هیڅ بل پکار نشي
که زما پدې لیکلو دې باور دی

بچې دې یو دیوال وې مخ او بل دې ښانه
نیک عمل در ته بیا هلته جوړاختر دی

زه سیمسګار که اشاره کړم تا او بل ته
ځانته وایم په احوال مې خدای خبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه

د زړګي سره کړوي مې څـــلـــه؟
د سترګو توره څوروې مې څله؟

د جبین خال دې ګناه کړی یمه
په تار د زلفو زنګوې مې څـــلـــه؟

یو ځلې ماته مسکا غوندې شــه
ګرانه په هجر سوځوې مې څلـــه؟
د سترګو توره څوروې مې څـــلـــه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا مُهر مې په خوله وهلی
د ژوند جونګړه ړنګوې مې څله؟
د سترګو توره حُوروې مې څله؟

د ستمګار سر و مال قربان درنه شه
بلا دې واخلم کږوې وېښې مې څله؟
د سترګو توره حُوروې مې څله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم قلم

بې وفا مې زړه په تېغ قلم قلم که
چې د ستر گو نه عدت يې زما سنم که

هر قدم چې په ناز ږدي زړه مې رپېږي
د ا رفتاري دکوم ځای ځنې رقم که

دا دا او ناز خو نشته سبا پېروکي
سپين سهار ئې ربه مونږ باندې تورتم که

که د قد قامت صفت شاعري کړم
بيا به وايي مخلوق چې دا يې کم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسی حسن خدای ورکړی مې دلبر ته
شاعران يې صفتونه دم په دم کـه

که کړم وقفه شاعري ديار صفت ته
بيا به واړه ، فشار ونه سبه محکم کـه

چې په وخت کېنې د سفر مې حاضر نه شې
دا نخمي زړګی به څوك زما ملهم که

د وکيل ستمګار د زړه ارامـه را شه
ستا راتګ ته دې خدای ټول کار ونه سم که

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

حیا لاړه زمانې نه بې حیا سشوه
پلار د ځوی او مور د لور نه په ژړا شوه

ورور د ورور د وینو تږه ناست په انتظار دی
هغه دغه یې په مینځ کښې تمنا شوه

بې مطلبه یار پیدا به کله نه کړې
که دې خوښه فیصله دغه ن منا شوه

جینک او تیټ به درته کېږي که پوهېږې
ترهغې چې بې حاصله مدعا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوی هغه دی چې ځان ناپوه کړی
که څوک خاندي د هغه برخه ژړا شوه

قد رنګشته د سرو، پېښي خوږې دي
نازل شوې چې په مونږ دغه بلا شوه

چې نه مینه محبت پاتې شو چا کې
کنار مې ځکه څو سبه د اشنا شوه

د سیمګار قلم په لاس او بنکې کړي کې
چې د ځای نه شوې ځای رضا د ستا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څاڅکېدل ښنه دي

مينه محبت ګنبې دا شنا نه څاڅېدل سنه دي
دا رته د منصور په نن اکت باندې ختل سنه دي

پاکه عقيده او يو اخلاص د ځان ملګري که
نيت دا ابراهيم حلالېدل د اسماعيل سنه دي
دا رته د منصور په نن اکت باندې ختل سنه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـر ونهي د واړه په خپل ځان باندی تطبيق کړه
اك واړه اِسمونه يا دول د پاك جليل سبه دي
ار ته د منصور په نزاكت باندې ختل سبه دي

ن عيش عشرت
ن په دغه کار د هر کار نه کېدل سه دي
ار ته د منصور په نزاكت باندې ختل سبه دي

ځله ای ستمګاره ! څه ته سبه کړه د بازار ځني
نه کېږد و نه د رته دلته ژړېدل سبه دي
ارته د منصور په نزاكت باندې ختل سبه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونچه د ګلو

څانګه یې جوړه کړې یې په ائینې کښې په چکر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

سترګې چې تورې په کجل کړې
رفتار د زړه کړې په مزل که
عاشقو سیځي په تور اوربل که
د سبا پېرۍ په شکل تېزه په هنر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ناز ځلا ده السرې بيان
هر ځه ته ولاړه یم په انتظار.
په کوم طرف لري اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ادب په نزاکت په کړو وړو راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

هار يې په غاړه د سرو زرو
سترګې په شان د جادوګرو
حال مې د مړو ځنې بتر وو
پنځه بجې وې چې په وخت د مازديګر راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

ښايستګان ورله په احترام دي
محبوبې تا ته مې سلام دی
منظور نه ما که يو کلام دی
د سپينې خولې خبره خوله چې نه مې بس راغله
غونچه د ګلو په نظر راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

چې قلم واخلمه حیران غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

د یار په یاد کې خاموشي کړم اختیار
لاهو د هجر په طوفان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

سوچ او سودا کړمه جنون ته قریب
د عشق دُنیا کې څه پریشان غوندې شم
مینه د یار کې سرګردان غوندې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت وکړلې نادو دې په ما
هرلحظه کېږي په خفګان غونډې سشم
مينه د يار کېږي سرګردان غونډې شم

سپېګار دې څار د دوه چشمانو نه شه
لکه د سپند درنه بيريان غونډې سشم
مينه د يار کېږي سرګردان غونډې شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو جنګ

یار ته کاته مې په لېمو غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

ما ته په مینه چې یو ځل وګوري
زاړه راز و نه څه تاز غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مز غوندې کړي

په یو جلوه کښې یې بې ځانه شمه
دا بې هوشي جوړه غمزه غوندې کړي
دسترګو جنګ څه په مزه غوندې کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو په مینه کې صادق وګڼه
د زني خال دې څه قبضه غونډې کړې
د ستر ګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

رنګ د سپین ستار لکه د زعفران غونډې شو
په یو وصال به یې تاڼه غونډې کړې
د سترګو جنګ څه په مزه غونډې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان وطنه!

زما ځیګر زما ښکلی زما ایمان وطنه!
دې تر ګوتو در زړګی سرا افغانستان وطنه!

ستا د ري لوړو لوړو غرونو قربان
ستا ګل رنګه سرد رونو قربان

ماته بې حده لی ته ګران یکه د ځان وطنه!
دې تر ګوتو در زړګی سرا افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دازادۍ قدر فقط ستا افغانان پېژني
ننګ او شان دې په نړۍ کښې ټول جهان پېژني
لکه ګلشن د سرو ګلونو ګلستان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

د غدارانو وار تېرېږي ازادي به راشي
کاسه د ظلم چپه کېږي خپلواکي به راشي
قربان مې شعر، قلم، کاغذ شه قدردان وطنه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

دا به ستمګار او کامه وال وايي ستل
په زړه خفه او که خوشال وايي ستل
چې ستا سې خاورې مې رانجه کړې د چشمان حلقه!
د سترګو تور د زړه ګي سر افغانستان وطنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

لویه خدایه! په احسان انسانیت را
چې قابل دې د رضا وي هغه نیت را

ما د لارې د ابلیس نه په امان کړې
مناسب ستا عبادت لره فرصت را

شل د پاسه په څلورو ساعتو کې
هر لحظه کې ښه طاقت د عبادت را

ښه په ښو او بد په بدو مې ته پوی کړه
په دې دهر د فاني کښې دا طاقت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرص بدې بلا نه امان غواړم
بس په قوت لا یموت قناعت را

په ټول یو خر وار سره زر مې پکار ندي
په خپل فضل او کرم دې شرافت را

په نیمګړی سوال مې خوله میشه وانه کړې
ای مالکه د کونینو سعادت را

چې چار طرف د یوال وي نور څه نه وي
ما سیمګار ته پکې هغلته سهولت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه!

زما د مينې قدر داني راشه!
غوټۍ د ګلو مهرباني راشه!

ستا په يادون کې لېونۍ غونډۍ شوم
د ځانه زياتې په ما ګراني راشه!
غوټۍ د ګلو مهرباني راشه!

د خيال په تال کې تصور غرېږوم
ناز و ادا کې قهرماني راشه!
غوټۍ د ګلو مهرباني راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستپې د غمونو دي سبا نه راځي
د تورو شپو ماه تابانې راشه!
غونچې د ګلو قدردانې راشه!

داغلی زړه که د ستمګار وګورې
لرې په خوا ګلي خنداني راشه!
غونچې د ګلو قدردانې راشه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زغم

یو غم نه دی چې یې زغم کړم په سینه کې
رنګ مې تور شو ورته ګورم په ائینه کې

مسافر یم مهاجر پردی وطن دی
څوک د چا به شي ملګری په تنګسه کې

چې به مونږه پرې ګورګورې سنګه ولې
هغه څوی شو په ګړی سانیه کې

چې تحلیل او استدلال ته یې حیران وم
موحق ګورم د خوار په نمونه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هلته کې عدن بلو له ورايه
اعتراف په خپل افراط کړم دقيقه کې

خپل ليکلې او ويلې ټبې ته اخلم
که د دار رسۍ ته ځم دغه لحظه کې

ما وی دامې د بابا پښتون اولاد دی
سمندر ګوړم يو دانه چينه کې

که څه اوړم پايې ګوړمه ستمګاريم
دنړۍ په بازار ګيريو صحنه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه!

هره ګړۍ د ژوندون ماته یو خطر غوندې دی
زما په زړه د غمّازانو څخه اثر غوندې دی

طبیبه! ماته د علاج په اُمید راچې نه شې
زما مرض د محبت هسې اَبتر غوندې دی

مرض د مینې ته لقمان د زمانې شي حیران
تش یو کتل د دوه چشمانو د کوثر غوندې دی

چې په محفل کښې ورته نه ګورم د سر په سترګو
چوکاټ د عشق کښې دغه کار د یو هنر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې په سترګو کې شي وڼکې محبت زېږوي
عجیبه باب دی چې رنګینه سرا سر غوندې دی
زما پر زړه د غمازانو څه اثر غوندې دی

که زه ستمګار یم انتظار مې ستا د دو سترګو دی
راوړه دیدن په څمڅکدن چې حال بتر غوندې دی
زما په زړه د غمازانو څه اثر غوندې دی
هر ګړی د ژوندون ماته یو خطر غوندې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

کلاس چې اوښ د کرمه گل ته خار ننما شي
گل شي پاتې خاص اغزي برخه زما شي

چې مې طمع د وفا د خپل صنم کړم
دا جملې راته همه وار ه جفا شي

که د ترکوطا ئفې نه و فا غواړې
سر په خاورې به دې هسې تمنا شي

امید و نه دې خیالو نو کې هیجان کړي
بې مقصده به دې څوک وایه اشنا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم شاهان او سرکشان لاړه ارمان کې
فکر مه کړه که پوره دې مـدعـاشی

چې فاني دغه جهان دی سبه پوهېږم
بیا به څه امید د دې نه د و فـاشي

چې مرگ موږ له دی پیدا او موږ مرگ لـه
څه نادان یم چې په دې خوله مې خنداشي

ز . ستمگار دې صرف رضا غواړم رحمانه
که قبول له مې په درکې ستا دعـاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونگړه

عمارت مې د ژوندون په لمن ښه ودانه شي
دا جونګړه مې د خیال په رنګینو ښکارې

عمر تېر شو مګر پوی نه په حساب نه شوم
د فاني دُنیا د کاره اِجتناب نه شوم
خزان راغی دا بهار په تېرېدو ښکارې
دا جونګړه مې د خیال په رنګینو ښکارې

نه تائب شومه د بدو توبه ګار نه شوم
د ذي دهر د لانجو ځینې ونګار نه شوم
حرکت مې د بې وسو په سکینو ښکارې
دا جونګړه مې د خیال په رنګینو ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه به وایم سهوه شوی ملامت یمه نه
لویه خدایه! تاته ډېر زیات خجالت یمه زه
عمرتېرشو دشیمشګار ستا په خوښکاري
دا جونګړه مې دخیال په ړنګېدو ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به شي؟

سینګار که ستا د باغ مالیار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، څنګه به شي ؟

چې خوله په خوله غاړه په غاړه شو زما محبوبې
چې زخمي زړه مې په قرار شي څنګه به شي ؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي ؟

د بړو وعدو دې لېونی کړمه نور
صرف نظر که انتظار شي څنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي څنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازو ادا او کرشمو نه دې ځار
باقي حیات که مې بهار شي، ښکنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي، ښکنګه به شي؟

ژوندون زما کړو رقیبانو خراب
په یو وصال که دې ګلزار شي ښکنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ښکنګه به شي؟

ستمګاره یار ته سوال زاري که و پراندې
یار په رښتیا که زما یار شي ښکنګه به شي؟
لاس که مې ستا د غاړې هار شي ښکنګه به شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرې ګرېوان

یا خیرې ګـــــرېوان وی لیـــو نیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

دې د غم دُنیا کې څه قـــرار نشته
غم د پاسه غم بل انتظار نشته
هسې رنګ دُ نیا نه چې مرغانو سره وی
یا په یو ځنګل کې ملنګانو سره وی

نه په ځوی او ورور باندې باور لرم
نه خو سره سپین او نیا زهور لرم
سر نه ددې ځمکې د ماهیانو سره وی
یا په یو ځنګل کې لیونیانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دچا په مدحه او په هجوه کې څه کار لرم
نه يو توکل په خپل خالق غني غفار لرم
يا لوی شوی سوی ماشوم ماتو سره وی
يا به يو ځنګل کښې ملنګانو سره وی

داد ستمګار بر خه مقرره دازل نه شوه
مينه يتولـه مينه ماته جمع دا ورېل نه شوه
شپه او ورځ مې يو ځای پتنګانو سره وی
يا په يو ځنګل کې ملنګانو سره وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم غشی

زما ژوندون دیار ژوندون دې ترلی دی
دا زړګی مې دګو ګل ځنې وتلی دی

خلکو ماته ملامته په هېڅ شان مه کوی
کم و زیات را ته په مینه دجانان نه کوی
ټول بدن مې د اشنا مينې سېزلی دی
دا زړګی مې دګو ګل ځنې وتلی دی

نصحت ماته په عشق کې یوبلا ښکاري
څه به وایم چېل حیات را نه ګیا ښکاري
ما دزړه په سر دغم غشی خوړلی دی
دا زړګی مې دګو ګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یوه لحظه په سینه کې دیار ځنې جدا شمه
هغه دم به له دُنیا ځنې فنا شمه
داګوهر مې په ځپل او سکوکې مړندلی دی
دا زړګی مې دګوګل ځنې وتلی دی

د ستمګار کاموال ژوند ته یو نظر وکړئ
غمازانو خدای د پاره لږ خطر وکړئ
په دی لار کې مې د ځانه لاس وینځلی دی
دا زړګی مې دګوګل ځنې وتلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړگی

ژاړي زړګی ژاړي په هېڅ شانې نه صبرېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

لېدلې وه د وه ستړګو زړه خوشاله پرې دوار شو
باران د اوښکو جوړ شو ولې ځپله نه رندېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

که زر تسله ورکړې ځپل زړګي ته عبث خیال دی
دوه زړه و نه چې یو شي به بل شي کله غولېږي
اوښکې که شي وینې په څه شانې نه سړېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د عقل نه دی عاقلان پکې راګیر شي
د مینې په جهات کې سوی شیان کله خرڅیږي
او سبکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

کچکول مې دی په غاړه، ستمګار په ګدا سیمه
سترګې مې په سترګو کې د سترګو نه شرمیږي
او سبکې که شي وینې په څه شانې نه سرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابا کور

زما په زړه کې ډېر خيالونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

ماته چې راښئ د روح د اخستو په خاطر
ژوندبل ژوند مې ارمانونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

مال مې د سر ښه شه قربان سر مې حيا ځنې شه
د پښتو په عنعنه کې دادونه شته دی
ازاد وطن مې اُميدونه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا ازادي یا شهادت دی عقیده د آفغان
تاریخ شاهد په کتابو نو سندو نه شته دی
ازاد وطن مې امید و نه شته دی

پیغلې ځوانان په یوسنگر کې ځي جهاد له دروې
دیز دغونې » او د ه ملالې رواجونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید و نه شته دی

ستمگاره ! تېر به آفغانان د خپل سروځنې شي
کور د بابا کې شنه زمریان او غیرتونه شته دی
ازاد وطن مې اُمید نه شته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُمِیدوَنهٔ

څه چې اشنا وايي هغه ګلونه شي
بېرته اُمید وار مې امُید ونه شي

پېغوره موسکا خندا مې زړه خوشاله کړي
تېره شېبه نه وي بیا غمونه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

هغوله سوداګر اغله سودا یې به شم
ژوندمې په ژوندون کې هغه ول سوچونه شي
بېرته اُمید وار مې اُمید ونه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله خان مجنون کله فرهاد جوړ کړم
ځکې مې جنون او هخه غر و نه شي
بېرته امید وار مې امید و نه شي

ژوند شو د سیمېګار د هوسۍ او مېږتون قصه
ودک مې په چشمانو کې خوب و نه شي
بېرته امید وار مې امید و نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانانو ته!

چې درکړې خدای ځواني او روغ صورت دی
د وطن په تا فرض شوی داخدمت دی

امانت درته نیکونو دی سپارلی
په نامه چې دوطن هغه جنت دی

ته چې خوب په خپل بستر کوې بې غمه
ولې یاد نه دې وتلی وصیت دی

خوب خندا په ځان حرام کړه که ته ځوان یې
په ګلشن دې دزاغانو حکومت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړې تلې په پرستن کې روح دې لاړشي
په جهاد کې ښه مقام د شهادت دی

چې دې سر د خپل وطن نه صدقه کړو
منظور شوی دې الله ته صداقت دی

په مزار به دې مېلې وي ای شهیده!
تازه کړی تا په خون اسلامیت دی

که دې غوږ په دې خبر وي نه خلاصېږي
دومره وایم چې ځوند نه دی خجالت دی

د سیمیستار کامه وال سوال په ځوانانو
سبا ورځ د هر سړي خپل دیانت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیسو دوران

هر څه شو پاتې اوس دوران شو د پیسو
لوی واړه ټول سرګردان شو د پیسو

پیسې کېنه، پیسې پاڅه بل څه نشته
قوم یې څومره قدردان شو د پیسو

ورور د ورور په پلار د څوی څني جدا که
قبله ده زړو سوران سو د پیسو

نه پوهېږنه د نسب شته نه د عِلم
جهان واړه یو کاروان شو د پیسو

یو قدم به خدای د پاره څوک و اخلي
زمانه کې ټول یاران شو د پیسو

که خپلوي رشته داري ده هم غرض ئې دی
خپلوي نشته ټول خپلوان شو د پیسو

چې «الف» او بې به هم لوستلې نه شي
ورته ګوره جوړ لقمان[۲] شو د پیسو

په سیمسګار[۲] چې اعتراض کولی نه شي
دا بیان یې یو داستان شو د پیسو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون

ژوند د معنا په لحاظ یوڅه خوړل نه دي
څکول ټکالو سره یوڅه خندل نه دي

ژوند خو لویدو جګیدو ته وایي
بل ته په طمعه کینا ستل نه دي

کوشش زحمت تکلیف په ځان تېرول
بل ته د سوال په اُمید خوله لاس نیول نه دي

ژوند نه هوس او نه شراب او نه کباب ته وایي
ژوند لوټول، ځان مړول د بل وژل نه دي

ژوند خو آزاد یو لحظه د ټول جهان قیمت دی
انسان غلام پړی په غاړه کش کېدل نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند اتحاد او اتفاق ته وايي نه په ځانګړي صورت
په ځانځاني کښې د ژوندون خوشحالېدل نه دي

اسلامیت دی ژوندون، افغانیت دی ژوندون
پردی فرهنګ کښې د خپل ځانه ورکېدل نه دي

ژوند د حیا او د عزت او دیوپت نوم دی
لکه ماشوم په قطره نان خوشحالېدل نه دي

د ژوند هر دم او هر قدم ځانته حساب وګڼه
تش د هوا په یو نیلي کښې سورېدل نه دي

د ژوند یادګار دي په قلم او په عقل پرېده
سیمګان ! عمر د ژوندون پوره کول نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا ګوتي

څه عجب ملهم دی زخمی زړه ته د اشنا ګوتي
مالګه پکار دی صراف یوازې د لیلا ګوتي

زړه د حال په رنګ د اشنا اظهار کوي
دم قدم لحظه کښې د صنم خیال انتظار کوي
رابه شي دلدار نو ما ته به کړي صفا ګوتي
= تکرار =

حُسن د حسینو په نقاب څه پټېدی نه شي
زړه د عاشقانو په دی کار څه صبر یدی نه شي
خال د ابرو پر بدو ماله ستا ګوتي دوا ګوتي
(تکرار)

هر اندام دی دی ګُل لکه غوټۍ چې د ګلانو کې
شمع چې بلېږي څنګه حال د پتنګانو وي
سوزي به په اور کښې ګرانه یاره دا زما ګوتي
(تکرار)

شعر دی که جنون دی د سیمګار او کامه وا پښه لږه
اه، دی که فرهاد دی زما سګ مر ایوال په ځنو له
اخلم قلم اخلم چې اشنا شي په اشنا ګوتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېدن

په وجود کښې مې اثر دعشق شاق دی
یو دېدن ته داشنا مې زړه مشتاق دی

هغه زلفې مې په لاس کښې یو ځل راشه
چې له فیضه ئې معطر واړه آفاق دی

چې نه توپ نه یې جهان نه یې لښکر شته
د حسینو خلکو خو من طمطراق دی

چې په عقد دعشق نراوې په نکاح که
ننګ و نام نه ئې په هغه دم طلاق دی

د ښایسته ؤ طائفې ته عزت سبو یه
دعشقو زړو ندونا هسې په ملاق دی
د حسینو سترګو خوګ دې نوکرنه دی
چې یې مخ لکه پیروی یا قیماق دی
دا کېدی شي چې سیمساړ دی لایق نه وی
خوبانې دې ما ته هسې جفت و تاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښـو غـشي

د ښو غشی برابر مې په تمه و لګید
بیا په ځیګر و لګید - د زړه په سر
زړه مې سوری ستا جدایي کړو
زاري زاري ستا اشنایي کړو
بې صبره مستګو مې نظر دستا په در ولګید
بیا په ځیګر و لګید - د زړه په سر
زخم ناسور دی نه جوړیږي
وینې د لیمو مې څڅیږي
ساده زړګی مې د اشنا په یو نظر ولګید
بیا په ځیګر و لګید ، د زړه په سر
کچکول پخا یم د اشنا یم
خیرات د حسن تمنا یم
بخت مې په سر شوخي نظر مې برابر ولګید
بیا په ځیګر و لګید د زړه په سر
نه کامه وال سیمګار شعر نه لیکم
قانون د عشق کتابونه لیکم
غزل د مینې که جادو او یا منتر و لګید

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

زما توبه ده توبه د بدګفتارۍ نه توبه
د بې وقوفه هغه دوست هغه ښکارۍ نه توبه

چې به دوستي يارې کوي د يو مطلب د پاره
هسې ټګمار د بنګالي ټګو و ټګمارۍ نه توبه

لاس په لستوڼي کښې ساتي لاس به هيڅ نه ورکوي
دغه تور مار دی دلستوڼي دغه مار نه توبه

په چاول کښې بنه ماهر نه دې بنه پيژنم
د کاغذ ګله ستا ددې چول، سينګار نه توبه

په زړه يو ه په خوله دې بله او بد لمی شمه
هسې شيطان، هسې ابليس هسې مکار نه توبه

سيمسګار دی کړې دی تشخيص شاعرانه تخلص دی
د مدارې د رنګارنګ هغه ګفتار نه توبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسترګو کاتې

د سترګو کاتي مې خوږ بڼې شوګیرونو سره
جانانه بیا، بیا بیا د ډېر غمونو سره
ورځ په سودا شپه انتظار شي
کټ او بستر راته جوړ خار شي
زړه مې عادت جوړ سمندر شو د موجونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره
ناز او ادا دې کړم سرسام اشنا
تاته ولاړ یمه نه لاس په نلم اشنا
لیونی کړم نن سبا د غه سوچونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره
وعدې دې ټولې خامې بانۍ شوې
ورځې جوړې، جوړې افسانې شوې
پړی په غاړه به سیمتار شي د عُذرونو سره
جانانه! بیا، بیا، بیا د ډېر غمونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان د زمانې

ناکردو کړمه پرېشان د زمانې
زړه چاودلی یم حیران د زمانې

په سوچونو په چرتونو قیصه ته ورته
گدا اگر شو لو شاهان د زمانې

اقتدار شو د نا اهلو په منگولو
هر اشراف شو په سوران د زمانې

څوک په اوښکو وینو ژاړي ورته گوري
پاتې شوي يې کاروان د زمانې

د دنیا په دې بخرنجه لوی گزداب کښې
حق حیران شي انسانان د زمانې

عُمر کم وي د انسان خواهشات ډېر وي
هر بسیان کړي ارمان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ژوندون وی روغ او جوړ وی خوشحالېږي
ورنه هېر تو رگورستان د زمانې

زړه زبېنلی ورخطا حیران سیمگا ر دی
کشمکش دی بڼکښي ده امتحان د زمانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ګرانه باور په دې ژوندون مه کوه!
خِلاف د حکم د قانون مه کوه!

چې سترګې پټې د اجل په خوب شي
بیا د افسوس ارمان لټون مه کوه!

هغه سردار، هغه نامدار چې ملاتړ و
د دنیا مینه په لټون مه کوه!

شاهان تېر لاړه په هوا چې به تله
اوس عادت تو ته د قارون مه کوه!

لکه په خوب کښې چې څوک خوب وګوري
قیصو د ژوند ته ځیګر خون مه کوه!

د چا ماڼۍ چې د نګې دنګې ګورې
بې د قسمته خپل تا عون مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قناعت کښې دې ژوندون تېر و ،
د بل په برخه حال ز بـــو ن مه کوه!

سپېگاره ! تېره شو تېر بېږي دُ نيــا
رنګه فِلم دی جــنو ن مه کـــوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل افسوسه!

ای زما پښتنو ورونو عزیزانو
ای زما د سترګو تورو په په ما ګرانو

دا موږ نه تر کومه حده چې پښتون دی
په ډګر کښې د سیاست چې څه ژوندون دی

دښمنان دې یو په بل موږ جنګوي
مطلبونه هر یو خپل پوره کوي

یو د بل پسې اهم یو دا موږ کار دی
تا ویلي ما ویلي دا روان ګار دی

سکه څوک وي د کاکا وای تربور دی
سل افسوسه د پښتون په دې مذکور دی

نه د مشر احترام شته په هیڅا کښې
نه په کشر شفقت کوړمه تا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بيني ده که حسد او که کينه ده
دغه ټول له د پښتون د لاس الـــه ده

که يو موټی مستحکم قام د پښتون کړې
د سيمسـتار دُعا قبول له په ژوندون کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه

ټوکو ټکالونه جنګو نه شي جوړ
نړو نه چې بد شي نور کار ونه شي جوړ

هر خبره کښې لږ سوچ دی پکار
دلمدې ژ بې نه غمو نه شي جوړ

انسان تابع وي د احسان په بدل
ګوزار د خولې نه د ېر زخمونه جوړ شي

خبرې لږې خو خو ږې دي پکار
د برو خبرو، نه درد ونه شي جوړ

خاموشي سبه ده که دی خو سبه راشي
دکم ویلو نه ګلو نه شي جوړ

سیمستاره! لږ لیکه مزې سره شعر
چې دې خبرو نه شعر و نه شي جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او قلم

پخپله توره او قلم کښې ولولې را ولــه
کوره د دښمن کښې بې اندازه زلزلې راوله

تاریخ د ستا په باباګانو افتخار کوي ستـــ
ذهن او فکر ته دې مخه تجلي راو لـــه

نوم د اسلام او د افغان جهان چپل نمر ګنې
هر یو بدخوا ته دې په تن قهر و خولې راوله

په یوه چغه نوم د الله اکبر و وا یـه
بیا نو پرولې د آزادۍ دې دلیلې را ولــه

خلک تاریخ کښې کارنامې دې دنیکونو ګوري
څرخ د تاریخ کښې د آزاد وطن نخښې را ولــه
سیمستاره شعر دې په خوږ ولو په ترخو کړه رنګین
د ظالمانو په وطن د غم مــالې را و لـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر

چې له غمه اوله درده څوك شاعر شي
یو الله د ده د زړه په حال خبر شي

د مظلوم په حال باران غونډې ژړېږي
هر ابر چې يې د ستر ګو په نظر شي

د ظالم خوطرفدار په هيڅ شان نه دی
که په ژړنده کښې مېده يې پښې او سر شي

نرم زړه او خوږه ژبه د شاعر وي
ای صاحبه! که په دې شعر دې باور شي

مرغلره نايابه عجب کار دی
چې مونده يې په کرم د پاك اکبر شي

زړه د هرچا وې لیواله چې شاعر شي
زړه و سلو کښې يو کس وی بختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په زور ده نه په مال نه په دولت ده
نه کوم کسب نه کمال چې میسر شي۔

زه سیمستار د هر شاعر قلم بو سي کرم
ارزو مندې د کمتو که برابر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلۍ

تاچې کړې خپلې اراده بدلې
قلم زما کړې افسانې بدلې

تاسمه لار کښې کوم نقصان لیدلی
په جفتو تاقدې کړې بانې بدلې

هسې شف شف ته شفتالو وایه
ښکارې په ذهن دې نغمې بدلې

خاک ذهین شو ستر خوړ لی نه شی
تاریخ به ستاکړی سوانې بدلې

څه چې تبریزی تول شبتر ی وایم
قضا خورې کړې انګانی بدلې
څه چې کړې هغه ریبل دی پکار
سیمستار دې ګوری ورځی شپې بدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سودا

اور بل دې جوړ که په آیینه کې دشانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

نړه مې بایللې ستا په ځان دې
دغه جهان را ته زندان دی
رود مې د سترګو نه روان دی

مرض مې و اخستو دا ستا هرې بانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

منم چې حُسن دې کابسیار دی
هر یو سړی دې خریدار دی
غم دې زما په سر انبار دی

لکه دشمعې و یلې کېږم ستا تانې سره
سودا د سر کومه ستا یارانې سره

یا خو دې لاس ماته په لاس را
یا دې د سرو لبو بخا من را
بنګلې د عوت را ته یو خاص را

سیمیسکار دی مینه کې عادت شي سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب کښې

پښه نیولې په رفتار شه بیا به ځې
څه خوماته په ګفتار شه بیا به ځې

چې د یدن دې په دې خپلو سترګو کړم
یو لحظه خو په قرار شه بیا به ځې

د زخمي زړه ګي ارمان زما پوره کړه
لږ ملهم مې د پرهار شه بیا به ځې

سر و مال مې ستا د حسن صدقه شه
یو ساعت بوسه کنار شه بیا به ځې

یو ارمان مې ستا وصال دی په جهان کښې
په خوبانو کښې نامدار شه بیا به ځې

جدائي خدای پیدا کړې په جهان کښې
تلوار مه کړه په قلار شه بیا به ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مُید نه او مید و نه پیدا کیږي
راشه کېنه په تلوار شه بیا به ځې

سر مې ستا په غېږ کښې پروت او سلګو وای
لاس دې ایښی په سینګار شه بیا به ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دُنیا دهٔ

پس فطرته مکر جنه دا دُ نیا ده
نه دې ستانه دې د پلار او نه زما ده

دا مثال دیو لولی ده فریبکاره
څه به وایم د هر چا نه بی وفا ده

چی دنیانه وفا غواړی نادانان دی
دا خبره زړ او نورو باندې صفا ده

دګو نګټ مثال زمونږ دُنیا پر ستو
ولې دومره بې دُ نیاته اشتها ده

دحرص په غلبه کښې مرګ را یاد کړه
قناعت کښې سعادت د خدای رضا ده

څه ګټل او څه خوړل څاور کول شته
هسې تول جمعه کول پېشه دچا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه ژوندی لکه باد غوندی تېرېږي
ستا د خپل حیاته څومره تمنــا ده

ای سیمټاره! تش تحریر څه هنر نه دی
بې عمله لیک لوستل واړه سودا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمازړه

مین شوی په جانان دی زمازړه
له دې غمه په لړزان دی زمازړه

ما یې مخ ته فقط یو ځلې نظر کړو
اوس هردم راته ګریان دی زمازړه

هیڅ پوه نه شوم ستر ګو ولیدو نړلاړو
اوس مدام په هی سوران دی زمازړه

که زر واری ورته هغه د غنه وکړم
په دوه ستر ګو بندیوان دی زمازړه

زړه مې وړی په جادو دی دو چشمانو
چې په عشق یې نشان دی زمازړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب رویان که د جهان و رته ښکار کړم
فقط یار ته پیسي نالان دی زما زړه

که کړېږي او ځورېږي پروا نشته
په غمونو کښي خندان دی زما زړه

سیمیستار وایي چي خفه نه شی دلبره
مال وه سر مي تري قربان دی زما زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

باغ د ګلو چې بهار وي خوږې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

شين چمن وي يو رباب وي په شابان ترنګولي
نوي نوي کمپوزونه په نغمو مې غبرولي

ژوندانه د وي په قرار وي خوږې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

سبه ځواني وي، بې غمي وي، زيبائي وي د اندام
خواهشات وي، ضروريات وي، مکمل وي تول تمام

د خوبرو انتظار وي خوږې وي
ناست په ښنګ کښې د دلدار وي خوږې وي

چې نه ظلم نه ظالم وي په دنيا کښې د الله
قناعت وي سعادت وي ديانت وي په هر ځاکښې الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس دکس نه په قران وی خوچی و ی
ناست په ښنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

بس سیمستار وی خپل بی یار وی یو دیدن وی د جانان
هر څه نر وی مکمل وی نه تنګسې وی د جهان

فقط نه وی یار می یار وی خوچی وی
ناست په ښنګ کښی د دلدار وی خوچې وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم د یار دئ

صبر راکړی یا صابره! غم د یار د ی
هغه یار چې هم عاشق او هم دلدار د ی

نه په ده باندی مین وم د ا په ما و ه
نن د هغه یار زما ځنی فرار د ی

که د زړه نه مې چک چک وینې بهېږی
د غه زخم د زوزاد سنومي ښکار دی

که عالم مې لېونی سودائی بولی
دغه مال څه عار نه دی افتخار دی

نه بې شکه یې صابر صابره خدایه!
دکومک دې تمنا کړم غم دشوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې درد مې په زړګي کښې بې اندازه شي
وایم داچې داجهان مې زړه باردی

غم دې هسې په ظاهره زړه سوری کا
سیلی زخم د ناسورشي ناقراردی

مونږه ښوولـوته په غم کښې صبر راکړې
سوال کوونکی په درګاه کښې د سیمګاری

ستا د حُسن

زړه نما ړېر منت بار دی ستا د حُسن
دم په دم را نه خواستګار دی ستا د حُسن

حُسن تکي دی په شمار دی د ړېې حېر فونه
ډېر مخلوق تږي نا قرار دی ستا د حُسن

هر مریض نه چې پوښتنه د مرض کړي
عالم کل واړه بیمار دی ستا د حُسن

څوک د زلفو په رسو باندی تړلی
چا څو پلی یو ګوزار دی ستا د حُسن

څوک پا نبی ته دی ولاړ په تخته باندی
دم قدم یې انتظار دی ستا د حُسن

چې ژوندی په مړو حساب دی ورته ګوره
د اسیمګار یو خریدار دی ستا د حُسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسهٔ وایه

چاته د دنیا کښې په هیڅ شان څه پیغور مه وایه
چې دی د پلار او مور ره نه وي ورته وروز مه وایه

پر دي زامن کله خپلېږي نصحت که اوري
چې خور دی نه وي د بل لورته عبث خور مه وایه

زمانه تګه شوه سازش د زمانې شو ذهین
په رښتو ستر ګوګرانه ورور ورته سپین ته تورمه وایه

دنیا فاني ده د ملمه پښانې شپې تېروه
فانی جونګړې ته دې کور او زما کور مه وایه

قام ته دو بچو او سبان چې په هنر جوړوې
هسې غدار، هسې وا کدار ته څه غخېږ مه وایه

چې سر یې سپین، بڼېره یې سپینه زړه یې خوان شکاري
شاعره محکې د سیمسار نوره دریڅلور مه وایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ژړا

زړګی زما شو لو عادت په ژړا
چې دا شنا نه شوم رخصت په ژړا

او سکو مې لاړې مخ کښې جوړې کړلې
پاتې مې نه شولو طاقت په ژړا

جرګه د اوښکو مې اشنا ته لېږم
و به کړي دوا ره مصلحت په ژړا

عجب تاثیر دی محبت کړی دی
ما ته پیدا شو سهولت په ژړا

رنځ و کړا و د هر عاشق په برخه
کله حاصل شي وصالت په ژړا

ژاړه چې ژاړه د کامې سیمیٔ ۱۵۷
نکړي پروا ماه طلعت په ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښېږم

سوځېدلی دي د مخ په لمبو خوښېږم
انتظار دي د محل په تمبو خوښېږم

انتظار سره تکلیف تړلی بو یه
خوش نصیب یم چې په هسې سبو خوښېږم

که پتنګ په سر ولمبو کې الفت غواړي
زه داوسکو په لمبو لوخړ ګو خوښېږم

تش ګوګل یم زړه مې نښته په سینه کې
درباب غوندې پخپلو نخمو خوښېږم

هسې صبر خدای راکړی دی په عشق کې
په لېدو یې تش د دوه انګو خوښېږم

زه سیمګار خدای صفت خوان د حسینو
دم قدم کې زه د شعر په لیکو خوښېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي جان جانا

ساقي راکړه سره شراب د يار د مينې
چې نشه ئې ه اشنا بهار د مينې

اوان ونه دي خواته د کينې ولو ستا
ستا خبرې شوې عسل ګفتار د مينې

نيت مې کړی ميخانه دی پټوله نوش کړم
سوړ به نه شي دغه تاو انګار د مينې

د وه لاسي د رته سلام کړم ساقي جان جان!
وينې څاڅي مې د زړه پر هار د مينې

که په هسې جوش خروش کې مې يار وليد
دويم يار به شي ساقي نيګار د مينې

پټه خوله لکه غوټه شاعر د مينې
غوړ به وته دی تيار سيمګار د مينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاقت

تش شهرت مې دی مونده لی په جهان کې
د زړې قدر ی لیاقت نه ګورم ځان کې

مهار کړی نفس شیطان یم په دی دهر
کاذب نه یم په لیکلو د بیان کې

ژبه سترګې، غوږ لاس و کار ترینه اخلو
لکه بُت په رښو ستر ګو چُپ د هغه ان کې

تشې خولې باندې ډمری نیسو لکی ـ نه
صوابي صفر د عمل په اِمتحان کې

د بنده احتیاج کوو عجب رواج دی
اوږ ده نه شو په دربار د شاجهان کې

زه سیمینګار چې حقیقت ته خپله حیرشم
دغه ټول ملامتی وینم په ځان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوفان دسته

طوفان

دستر‌گو او سکې مې مخ باندی طوفان جوړوی
یو بل جهان جوړ وی
د یار د مینې

دستر‌گو او سکو کړم خراب اشنا
ستا محبت کې زه کباب اشنا
وایم ربښتیا نه یم کذاب اشنا
ستا جُدائي راته په ژوندکې لوی ختکان جوړوی
یو بل جهان جوړوي
د یار د مینې

طاقت مې نشته د فرقت ستا
کله لایق د محبت ستا
داګر مې جان ه طبعیت ستا
هره ګړی یو محشر دی تو زلفان جوړوی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال لو زاري نماعادت شو
ولې دې ما څخه نفرت شو
نماغریب دغه قسمت شو
د زړګي سره داکار ونه پاکه سبحان جوړی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې
یا به سیمستار یا کامه وال شم
یالیونی یا به په حال شم
که لمن دې پوی زه په احوال شم
د باړه ګېږ هره کوڅه راته زندان جوړوی
یو بل جهان جوړوی
د یار د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترڅو؟

زړه زخمي چشم ګریان به یم ترڅو؟
ستا د لاسه په خفګان به یم ترڅو؟

زه کتې دې اثري سترګو ته نه شم
په هیبت او په لړزان به یم ترڅو؟

دېتنګ غوندې مې ژوند په سر لمبو کې
ګه د هجر په نیران به یم ترڅو؟

د داغلي زړه مې لر څه پرسان وکړه
له ږیاره په پرسان به یم ترڅو؟

که منل د غمازانو دې عادت وي
سر و مال له تا قربان به یم ترڅو؟

زه سیمګار کامه وال او بنکې وینې ژاړم
در په در خیرې ګریوان به یم ترڅو؟

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library